

**ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง
อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร**
**People's Opinions towards the Election of the President of Khu Mueang Subdistrict
Organization Chanachai District, Yasothon Province**

ยุพิน บุญยัง,
พลอยชนกวรรณ หวังผล
วิทยาลัยสงฆ์ร้อยเอ็ด
Yuphin boonyung,
Ploychanokwan wangphon
RoiEt Buddhist college
Email: ploychanokwaann@gmail.com

วันที่รับบทความ: 24 มีนาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 24 มีนาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 24 มีนาคม 2565
Received: March24, 2022; Revised: March24, 2022; Accepted: March24, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร และ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ประชากร คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร จำนวน 6,659 คน กลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ ได้จำนวน 377 คน เครื่องมือคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร : กรณีศึกษาตำบลคูเมือง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร : กรณีศึกษาเขตตำบลคูเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.70 (S.D= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับแรก ด้านด้านการเสนอนโยบายของผู้สมัคร ค่าเฉลี่ย 4.38 (S.D= 4.13) รองลงมาคือ ด้านการทำหน้าที่ของพลเมือง ค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D= 0.61) ต่อมาคือ ด้าน ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร ค่าเฉลี่ย 3.66 (S.D= 0.32) ส่วนค่าที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านด้านกระแสความนิยมของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ค่าเฉลี่ยที่ 3.13 (S.D= 1.31) และไม่มีข้อเสนอแนะแต่ประการใด

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน, การเลือกตั้ง, นายกองค์การบริหารจังหวัด

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the opinions of the people towards the election of the president of the Yasothon Provincial Administrative Organization and 2) to study the recommendations on the factors affecting the decision-making behavior of the people in the elections. President of Yasothon Provincial Administrative Organization Population is the people who have the right to vote who domicile in Fa Yad Sub-District

Municipality. There were 6,659 people in Chanachai District, Yasothon Province. The sample group was 377 people with Taro Yamane's computational formula. The tool was a questionnaire. People's Opinions towards the Election of the President of Yasothon Provincial Administrative Organization : A Case Study of Khu Mueang Subdistrict People's opinion towards the selection of the president of the Yasothon Provincial Administrative Organization: a case study of Khu Mueang sub-district as a whole was at a high level, with an average value of 3.70 (SD = 0.50). When considering each aspect, it was found that it was at a high level 3. One aspect was moderate, and when sorted in descending order, it was ranked first; applicants' policy proposals, average 4.38 (SD= 4.13), followed by civic duty, average 3.88 (SD= 0.61).) Next was the personal qualifications of the applicants, the mean value was 3.66 (SD= 0.32). The lowest value was Regarding the popularity of political parties or political groups, the average value was 3.13 (S.D= 1.31) and there was no suggestion whatsoever.

Keyword: Opinion of People, Election, Provincial Administrative Organization

บทนำ

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชปกครอง เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในวันที่ 24 มิถุนายน 2475 ถือเป็นปฐมฤกษ์ในการ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประเทศเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศ สามารถกำหนดอนาคตของตนเองได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้มีความสอดคล้องกับหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตย เป็นอำนาจสูงสุดใน การปกครองประเทศนั้นเป็นของประชาชนโดยประชาชนจะใช้อำนาจในการออกกฎหมายผ่านรัฐสภาใช้อำนาจบริหารผ่านคณะรัฐมนตรี และใช้อำนาจตุลาการผ่านระบบศาลต่าง จนทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองในอุดมคติของหลาย ๆ ประเทศจนทำให้สะท้อนลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจนของประชาธิปไตยที่ว่า รัฐบาลได้อำนาจมาจากประชาชน หรือโดยความยินยอมพร้อมใจจากประชาชน ดังนั้นประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศตลอดเวลาผ่านระบบกลไกต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ หรือการให้สิทธิ์ประชาชนที่จะแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ได้โดยตรง และการกระทำของรัฐบาลทุกอย่าง ต้องรับผิดชอบต่อประชาชน (สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527 : 33)

ถึงอย่างไรก็ตาม กว่า 80 ปี ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศมาแล้วนั้น แม้อำนาจอธิปไตยจะเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนก็ตาม แต่ในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นแล้วการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนก็ยังมีน้อยอยู่มาก การตื่นตัวทางการเมืองน้อย และประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้รับมากกว่าผู้กระทำ ดังนั้นอำนาจส่วนใหญ่ในการปกครองประเทศจึงไปตกอยู่กับชนชั้นนำหรือชนชั้นปกครองของประเทศ ที่เรียกกันว่า “อมาตยาธิปไตย” ซึ่งมาจากชนชั้นเจ้าขุนมูลนาย ชนชั้นข้าราชการทหาร ตำรวจ รวมถึงนักธุรกิจ พ่อค้า คหบดีชั้นสูง เป็นต้น ไม่เป็นไปตามหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั่นก็คือการมีรัฐธรรมนูญไว้เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญมาแล้วหลายฉบับที่ประกาศใช้แล้วก็เลิกใช้โดยส่วนมากสาเหตุหลักที่ต้องเปลี่ยนเนื่องมาจากผลพวงของการปฏิวัติรัฐประหาร จนกระทั่งการตื่นตัวของนักเรียนนิสิตนักศึกษาและประชาชน ในการเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 แล้วได้ขยายตัวออกไปยังประชาชนโดยทั่วไทย จนเกิดมีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ ปี พ.ศ. 2540 ประกาศใช้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่ต้องการให้คนไทยทุกคนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สร้างความเข้มแข็งให้กับการเมืองและพรรคการเมือง เพื่อให้พรรคการเมืองสามารถดำเนิน

นโยบายสาธารณะเพื่อคนทุกคนในสังคมและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์จากการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เกิดความเสมอภาคในทุกมิติ นักการเมือง พรรคการเมืองเข้มแข็งไม่ถูกชี้นำจากภาคราชการ เมื่อเป็นเช่นนี้หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2540 จึงทำให้กระแสประชาธิปไตยกลับมาเฟื่องฟูในสังคมไทยอีกครั้ง นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนชาวไทยตื่นตัวในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ในที่สุดกระแสประชาธิปไตยของโลกได้มีอิทธิพลเข้ามาขับเคลื่อนให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้พัฒนาไปสู่การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาชนจากระดับชาติลงไปสู่ระดับท้องถิ่น จนมีความรู้สึกประหนึ่งว่า “การเมืองเป็นเรื่องที่ประชาชนต้องรับผิดชอบร่วมกัน การใช้อำนาจทางการเมืองล้วนมีผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนทั้งสิ้น”

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอิสระในการปกครองตนเองตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 7 ในจังหวัดหนึ่งให้มืองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งถือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในเขตรอบคลุมทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงดังบัญญัติไว้ในมาตรา 35 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีบัญญัติไว้ในมาตรา 55/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

จะเห็นได้ว่า การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจากอดีตที่ผ่านมา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องได้รับเลือกจากหัวหน้ากลุ่ม หรือคหบดี ผู้มีอิทธิพล นักการเมืองทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น พ่อค่านักธุรกิจหรือคนที่มาจากพรรคการเมืองที่มีความนิยมในพื้นที่จังหวัดนั้นๆเป็นหลัก ซึ่งส่งผลทำให้ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างจริงจังเท่าที่ควร และทำให้กลุ่มผู้คุมอำนาจทางการเมืองในจังหวัดถือโอกาสหาประโยชน์จากการรวมกลุ่มกัน แสวงหาผลประโยชน์จากการเมืองระดับจังหวัดอยู่ในเฉพาะกลุ่มที่อยู่ใกล้ชิดผู้สมัคร และเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วก็ไม่ได้ใส่ใจใจความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นเท่าใดนัก แต่ปัจจุบันพบว่า ได้มีกลุ่มการเมืองระดับชาติได้หันมาให้ความสนใจมาเล่นการเมืองในระดับท้องถิ่นมากขึ้น โดยอาศัยคะแนนความนิยมของนักการเมืองในระดับชาติหรือพรรคการเมืองในระดับชาติลงมาสร้างความนิยมในระดับท้องถิ่นกันมากขึ้น

การเลือกนายกองค์การปกครองท้องถิ่นในจังหวัดยโสธรที่จัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2564 ที่ผ่านมานั้นได้มีพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในระดับชาติได้หันมาส่งผู้สมัครในนามพรรคหรือกลุ่มการเมืองซึ่งมาจากการเลือกตั้งกันมากขึ้นเพื่อหวังแย่งชิงความนิยมจากประชาชนโดยตรง ทุกวันนี้ต้องยอมรับว่าการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง และกระทบต่อชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ การที่ประชาชนทำหน้าที่โดยไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนของประชาชน ไม่ว่าจะในระดับชาติหรือในระดับท้องถิ่น ย่อมมีความหมายและความสัมพันธ์ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงทิศทางการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ หากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในทุกๆระดับ โดยเลือกคนดี มีคุณภาพ มีความเสียสละ มีความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ก็จะได้คนดีไปบริหารบ้านเมืองช่วยกันพัฒนาประเทศ ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ แต่ในทางกลับกัน หากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไปใช้สิทธิเลือกตั้งในทุกๆระดับ แต่เลือกผู้แทนโดยเห็นแก่ อำนาจเงินจ้าง หรือผลประโยชน์ไม่ได้พิจารณาถึง ความรู้ ความสามารถของผู้สมัครเลือกตั้ง เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบเสียหายต่อการบริหารของประเทศ หรือการ

บริหารในระดับท้องถิ่น เนื่องจากผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งขาดความรู้ ความสามารถ อดุมการณ์ของการเสียสละ มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตน มากกว่าประโยชน์ส่วนรวม (อมร รักษาสัตย์, 2544: 87)

จากเหตุผลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดยโสธรโดยตรงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ที่ถือว่ามีคามตื่นตัวทางด้านการเมืองมากพอสมควรในช่วงที่ผ่านมาว่ามีความคิดเห็นอย่างไร มีปัญหาหรือข้อเสนอแนะอย่างไร เพราะผู้วิจัยมีความเชื่อว่าพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงระบอบการพัฒนาการเมืองการปกครองได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร จำนวน 6,659 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาในเขตตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร คำนวณโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน (Yamane, 1973: 580-581)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนคูเมือง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านการทำหน้าที่ของประชาชน
- 2) ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร
- 3) ด้านการสังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองของผู้สมัคร
- 4) ด้านนโยบายที่ใช้หาเสียงของผู้สมัคร

ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือมาจากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเครื่องมือที่นำมาปรับข้อคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการวิจัยในครั้งนี้ ภายใต้การ ควบคุมดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และอาชีพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดยโสธร มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (สงครี ชมพวงศ์, 2549: 64) โดยแบ่งระดับของการวัด ออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัด ยโสธร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรายงานตัวจากวิทยาลัยสงฆ์ร้อยเอ็ด ถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่การวิจัย แล้วผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการออกสุ่ม สอบถามกลุ่มตัวอย่างตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้านเป้าหมาย

2. ทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนว่ามีความสมบูรณ์ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบข้อ คำถามครบถ้วนหรือไม่ โดยหากแบบสอบถามฉบับใดไม่สมบูรณ์ก็จะนำฉบับใหม่ไปแจกเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบให้สมบูรณ์ครบ ทุกข้อจนได้แบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 374 ฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่ามีความสมบูรณ์ ครบถ้วนทุกฉบับ

2. บันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. การจัดกระทำข้อมูลเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามประเภทสำรวจรายการ (Check List) ทำการลงรหัสข้อมูลตามคุณลักษณะของข้อมูล

(2) แบบสอบถาม ประเภทความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยโสธรเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดระดับ ความคิดเห็น/พฤติกรรมตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) (สงครี ชมพวงศ์, 2549: 64)

สรุปผล

ในการนำเสนอผลการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจจึงขอนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/ลูกจ้าง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และมีอาชีพค้าขาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร: กรณีศึกษา ตำบลคูเมือง ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร : กรณีศึกษาเขตตำบลคูเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อันดับแรก ด้านด้านการเสนอนโยบายของผู้สมัคร ค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมาคือ ด้านการทำหน้าที่ของพลเมือง ค่าเฉลี่ย 3.88 ต่อมาคือ ด้าน ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร ค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนค่าที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านด้านกระแสความนิยมของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ค่าเฉลี่ยที่ 3.13

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร: กรณีศึกษาประชาชนในเขตเทศบาลตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร พบว่า ไม่มีข้อเสนอแนะแต่ประการใด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. **ผลการวิจัยโดยรวม** พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 3.70 **ที่เป็นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า** อาจเป็นเพราะรัฐบาลไม่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่นมาเป็นระยะเวลานานจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลคูเมืองไม่มีความตระหนักในการทำหน้าที่พลเมืองในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งอย่างมาก เมื่อพิจารณาด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครมีระดับมากที่สุดกว่าทุกด้านซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เดชา คำกิต (2555: บทคัดย่อ)**. ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการเลือกตั้งระดับชาติ และท้องถิ่นอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. ผลการศึกษพบว่า ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการพิจารณาตัดสินใจเลือกตั้ง ส.ส. และท้องถิ่น ซึ่งทำการตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถมากกว่าการเลือกตามเบอร์ที่เอาเงินมาพร้อมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ไพบุลย์ บุตรเลียบ (2558: บทคัดย่อ)** ได้ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร : ศึกษาในห้วงเวลาปี 2557 ผลการศึกษพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางการเมืองจากโทรทัศน์ มีความสำคัญมากที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติของสื่อบุคคลของผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวมไปถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธิดารัตน์ ขวรัตน์สกุลกิจ (2557: บทคัดย่อ)**. ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจ

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ในด้านตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเช่นเดียวกัน

2. พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการทำหน้าที่ของพลเมือง ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนตำบลคูเมืองมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 3.88 **ที่เป็นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า** เนื่องจากไม่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่นมาเป็นระยะเวลานานจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลคูเมืองไม่มีความตระหนักในการทำหน้าที่พลเมืองในการใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมากเลยทำให้เข้าใจในบทบาทหน้าที่หรืออาจไม่ได้ศึกษาถึงภาระหน้าที่ในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นตามหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชาญ รอดไพบูลย์ (2550, บทคัดย่อ)** ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีพบว่า ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดชลบุรี ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ไม่สอดคล้องกับ **ปรัชญา ชีพธำรง (2551, บทคัดย่อ)** ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนนอกเขตเทศบาลนคร จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุดคือ นโยบายพรรคการเมือง รองลงมาคือ ตัวผู้สมัคร และพรรคการเมืองที่สังกัด

ด้านคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัคร ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนตำบลคูเมืองมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 3.66 **ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า** ประชาชนมีความรู้คิดในการตัดสินใจเลือกผู้ที่จะมาทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโสธรจากความรู้ความสามารถส่วนตัวของผู้สมัครอยู่ในระดับหนึ่งเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เกียรติกร พวงเพียรศิลป์ และคณะ (2552: บทคัดย่อ)** ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี” ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้สมัครที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายประเด็นย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าความเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูงมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เบญจพร อาจวิชัย (2558: บทคัดย่อ)** ได้ ศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ผลการศึกษาพบว่า มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด ด้านนโยบายเลือกตั้ง ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง นั่นเอง

ด้านกระแสวนิยมของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนตำบลคูเมืองมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 3.13 **ที่เป็นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า** เนื่องจากบางนโยบายสามารถทำได้จริงและเป็นประโยชน์กับประชาชนและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนลงได้จึงทำให้ประชาชนนิยมชอบดูว่าแต่ละพรรคมีนโยบายที่จะพัฒนาบ้านเมืองไปในทางไหนและสามารถทำได้จริงมากน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชาญ รอดไพบูลย์ (2550, บทคัดย่อ)** ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีพบว่า ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดชลบุรี ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ไม่สอดคล้องกับ **ปรัชญา ชีพธำรง (2551, บทคัดย่อ)** ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนนอกเขตเทศบาลนคร จังหวัด

พิษณุโลก พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุดคือ นโยบายพรรคการเมือง รองลงมาคือ ตัวผู้สมัครและพรรคการเมืองที่สังกัด

ด้านการเสนอนโยบายของผู้สมัคร ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนตำบลคูเมืองมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมืองใส่อายุในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.19 **เป็นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า** ประชาชนมีความเชื่อว่าเนื่องจากบางนโยบายสามารถทำได้จริงและเป็นประโยชน์กับประชาชนและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนลงได้จึงทำให้ประชาชนนิยมชอบคิดว่าแต่ละผู้สมัครมีนโยบายที่จะพัฒนาบ้านเมืองไปในทางไหนและสามารถทำได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิชาญ รอดไพบูลย์ (2550, บทคัดย่อ)** ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีพบว่า ด้านบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดชลบุรี ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ไม่สอดคล้องกับ **ปรัชญา ชีพธำรง (2551, บทคัดย่อ)** ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนนอกเขตเทศบาลนคร จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุดคือ นโยบายพรรคการเมือง รองลงมาคือ ตัวผู้สมัครและพรรคการเมืองที่สังกัด

ข้อเสนอแนะที่ได้การวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอิสระ: กรณีศึกษา ตำบลคูเมือง คณะผู้วิจัยได้นำมาเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่ควร ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องเร่งดำเนินการส่งเสริม กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากยิ่งขึ้นกว่านี้ เพื่อให้ประชาชนได้เห็นความสำคัญในสิทธิ์ของตนเองในอันที่จะพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนเบื่อหน่ายเกี่ยวกับการเมืองที่ไม่ทำให้บ้านเมืองเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จึงไม่ให้ความสนใจในการเลือกตั้งท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นในระดับต่างๆที่จะสร้างคุณค่าในการบริหารท้องถิ่นให้เกิดผลในทางปฏิบัติขึ้นจริงในอันที่จะทำให้ประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดแก่ประชาชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองของพลเมืองในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอิสระ

2.2 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดโดยอิสระ

2.3 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองตามวิถีประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลคูเมือง อำเภอภูทอก จังหวัดโดยอิสระ

เอกสารอ้างอิง

เกียรติกร พวงเพียรศิลป์ และคณะ.(2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร:

กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชา**

สื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง:มหาวิทยาลัยเกริก.

เดชา คำเกิด.(2555). **บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการเลือกตั้งระดับชาติ และท้องถิ่น อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์.**

กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ธิดารัตน์ ขวรัตน์สกุลกิจ.(2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณี ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาสื่อสารการเมือง. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง: มหาวิทยาลัยเกริก**

เบญจพร อาจวิชัย.(2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาการสื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.**

ปรัชญา ชีพธำรง.(2551). การตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนเขตเทศบาลนครกับประชาชนนอกเขตเทศบาลนครจังหวัดพิษณุโลก. **รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

ไพบูลย์ บุตรเลียบ. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรสาคร : ศึกษาในห้วงเวลาปี 2557.**สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาสื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง: มหาวิทยาลัยเกริก.**

สงศรี ชมพวงค์.(2549). **การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.**

สนุก สิงห์มาตร และ สัญญา เคนาภูมิ. (2558). ประชาธิปไตยกินได้ : ของจริงหรือแค่ภาพกรรมการเมือง. **วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 2 ฉบับที่ 2(4) เดือน กุมภาพันธ์. 2558**

สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว.(2527). **พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สมบัติ ดำรงธัญวงศ์. (2550). **นโยบายสาธารณะ: แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

วิชาญ รอดไพบูลย์ (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.สาขานโยบายสาธารณะ.มหาวิทยาลัยบูรพา.**

อมร รักษาสัตย์. (2537). **ประชาธิปไตยยุคหลักชัย. กรุงเทพฯ : สมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทย.**

Yamane, Taro. (1973: 580-581). **Statistics: An Introductory Analysis. 2d ed. Tokyo: John Weatherhill, Inc**